

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobce: **JUDr. M. Z.**, zastoupen Mgr. Tomášem Kelymanem, advokátem se sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2023, č. j. PK-DSH/9191/23, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 1. 2025, č. j. 35 A 2/2023 - 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce řídil motorové vozidlo rychlostí 78 km/h (po odečtu tolerance) v místě, kde byla nejvyšší povolená rychlost 50 km/h. Magistrát města Plzně jej proto uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) a uložil mu pokutu ve výši 3 000 Kč. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.

[2] Žalobce se proto obrátil na krajský soud, který jeho žalobu taktéž zamítl. Krajský soud dospěl k závěru, že správní orgány řádně zjistily skutkový stav, a neshledal proto důvodu, aby provedl žalobcem navržené důkazy. Žalobce podle něj proces měření relevantně nezpochybnil a krajský soud se ztotožnil se závěrem žalovaného o správném provedení měření rychlosti vozidla. Neshledal ani zásadní rozpory ve výpovědích policistů,

ani to, že by se v zorném poli měřidla nacházela překážka. Za bezvýznamnou považoval krajský soud také odpověď na otázku, zda policisté měřili rychlost z nulového či jiného úhlu.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž navrhl, aby jej Nejvyšší správní soud zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Dle názoru stěžovatele policisté provedli měření nesprávně, neboť nedodrželi měřicí úhel nula stupňů. Výsledek měření proto nelze použít. Krajský soud také nezohlednil chybná vyjádření zasahujících policistů o postupu při měření a kontrole.

[5] Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s odůvodněním napadeného rozsudku a navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Ve věci stěžovatele však tyto podmínky naplněny nejsou.

[7] Kasační soud se zabýval námitkou stěžovatele o nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku z důvodu nedostatečného hodnocení důkazů. Krajský soud podle něj patřičným způsobem nezohlednil chybná vyjádření zasahujících policistů. Podle ustálené judikatury kasačního soudu postačí, pokud soud vypořádá všechny nosné námitky žalobce, a to alespoň implicitně (např. rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014 - 78, bod 23). Úkolem soudu je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace. Podstatné je, aby se soud ve svém rozhodnutí zabýval všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, (srov. rozsudky NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013 - 19; nebo ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013 - 33, či nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08).

pokračování

Krajský soud těmto požadavkům dostál, neboť vyjádření policistů zohlednil a vypořádal se s nimi (body 9 a 10 napadeného rozhodnutí).

[8] Pokud jde o stěžovatelem namítaný požadavek na měření z nulového úhlu, lze odkázat na již existující judikaturu. Nejvyšší správní soud totiž konstantně uvádí, že laserové měřiče rychlosti nejsou omezeny na měření pouze na přímých úsecích (např. usnesení NSS ze dne 5. 3. 2024, č. j. 7 As 214/2023 - 23, bod 16). Nulový úhel také není potřeba, neboť platí, že pokud certifikovaný a ověřený silniční laserový rychloměr poskytl jednoznačný výsledek měření rychlosti namísto chybového hlášení, došlo k bezvadnému změření rychlosti vozidla (viz rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27). Způsobem měření mimo nulový měřicí úhel ostatně může být vyvolán tzv. cosinus efekt, při kterém je zaznamenaná rychlost vozidla o něco nižší než skutečná rychlost jízdy měřeného vozidla, a nedochází tak ani ke krácení práv řidiče (srov. rozsudek NSS č. j. 7 As 214/2023 - 23, bod 16).

[9] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že se krajský soud nijak neodchýlil od judikatury kasačního soudu a nedopustil se ani hrubého pochybení při výkladu hmotného či procesního práva. Kasační stížnost proto soud odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. května 2025

Ivo Pospíšil
předseda senátu